

[Indenrigsministeren]

de en række skønsmæssige forudsætninger, og det vil sige, at en usikkerhed for 1980, som ville være større, end jeg ville føle det forsvarligt at lægge regnetal frem for, ville blive yderligere meget større for 1981. Derfor ville beregninger, der bygger på nogle skøn, let blive meget mere vildledende end vejledende, og derfor er der gode, saglige grunde til, at man ikke kan komme tallene nærmere i dag.

Jeg beder også om, at man erindrer sig, at grundlaget for kommunernes økonomi hele tiden forandrer sig. Det er ikke stationære forhold. Der er ikke det samme befolkningstal. Indkomstgrundlagene forskyder sig fra år til år, og disse mekanismer er jo netop indrettet sådan, at der er en automatik i, hvordan forskydninger i grundlagene påvirker kommunernes stilling. Derfor tror jeg, at mange vil forstå, at det ønske, som hr. Grove og andre har rejst om mere eksakte beregninger, ikke er rimeligt.

Fru Grethe Fenger Møller havde det ønske, at vi skulle lave en lex København, at man skulle sige: resten af samfundet betaler et beløb til staden København for de opgaver, denne by påtager sig på hele landets vegne. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at dette kompleks af love har netop ikke været tænkt som en lex København. Der er tale om, at man fortsat bygger på princippet om objektive kriterier, ting, der kan måles og vejes, og som ikke kan påvirkes af den enkelte kommunalbestyrelses beslutning. Jeg anser det for vigtigt, at vi fastholder dette princip.

For Københavns vedkommende har man hidtil ikke haft den mulighed, at man kunne opkræve dækningsafgift af statslige ejendomme i området. Dette har været en ulighed, som i øvrigt også har været gældende for Frederiksberg, i forhold til resten af landet. Den bliver korrigeret ved hjælp af lovforslaget om det spørgsmål. I den forbindelse sker der altså en retfærdighedshandling i forhold til København og Frederiksberg, og jeg går ud fra, at fru Grethe Fenger Møller har observeret dette, men principperne bør efter min mening være de samme, hvad enten det er staden København, Frederiksberg eller det øvrige land, det drejer sig om.

Jeg har noteret mig, at partiernes synspunkter om lovforslagene som helhed og for ét partis vedkommende en differentieret stil-

lingtagen til de enkelte lovforslag er motiveret på forskellig vis. Jeg har været tilfreds med, at man fra nogle partiers side har anlagt en nuanceret stillingtagen til de enkelte lovforslag, og jeg kan godt beklage, at man fra andre partiers side ud fra mere formelle betragtninger om behandlingen har anlagt en samlet vurdering af disse lovforslag, en vurdering, som har været negativ eller neutral.

Jeg føler mig overbevist om, at når man vurderer virkningen af disse 5 lovforslag og anskuer det på den måde, at man herved får en ønsket mindre spredning i skattetrykket kommunerne imellem, uden at man derved fraviger princippet om, at den kommune, som ønsker at have et højt serviceniveau, også selv nødvendigvis må betale noget for det igennem et højere skattetryk, vil man rundt i kommunerne føle, at dette var en rimelig justering af det hidtil gældende grundlag, og så vil man have svært ved at forstå, at der ikke i folketinget har været en større tilslutning til disse lovforslag, end der tegner til at blive på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 40; 27 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udlicning.

(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 15/5 79. Første behandling 18/5 79. Betænkning 28/5 79. Anden behandling 30/5 79. Tillægsbetænkning 30/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.